בס"ד

נבואת מרן החתם סופר זי"ע"א

על המתחולל לנגד עינינו!

פעם אחת הי' רבינו החתם סופר זצ"ל בקיץ, מקום סמוך לקהילתנו פרשבורג לשאוב אויר צח, ותמיד דר במדור בית נכרי, פעם אירע שהי' משנה דירתו והלך לגור אצל בן ברית איש נכבד וירא אלקים אבל הי' עם הארץ גדול.

לא עברו ימים, עד ששמע רבינו שהבעל אכסניא מדבר עליו מאד ושלח תיכף לקראתו אם אמת הוא, וענה כי אמת הדבר ושאלו מה ראית ממני, והשיב שראיתי מאחורי הדלת את רבנו שישב לסעוד בצהרים בשבת קודש בלי קידוש, ואיזה יהודי אוכל בלא קידוש. והוא לא ידע כי כבר קידש אחר תפילת שחרית.

בלילה הרהר רבינו ז"ל על מה עשה לו ה' האי סיבה שלעת זקנתו יאמרו עליו בפומבי שהוא עבריין? ועלה בדעתו מפני שעבר על דברי חז"ל עם הארץ חסיד אסור לדור בשכנותו.

ועדיין לא נתישב דעתו, כי אמר הלא הייתי יודע מהגמרא הזאת, ולמה לא נתן ה' בדעתי האי גמרא, ולא הייתי משנה דירתי?

שוב אמר נתת שמחה בלבי ה', על זה הייתי מצטער כל ימי, הלא יעמדו על ישראל טרם ביאת הגואל ב"ב רועים רעים בני ערב רב בעלי זרוע, כמבואר במתניתין ובזוה"ק, והרהרתי שאם כן שהם יהיו המנהיגים ח"ו ואז לא יזכר שם ישראל עוד בזמן ההוא.

וזה הראה לי כמה גדול מה שאמרו חז"ל ביצה כ"ה, למה נתנה תורה לישראל, מפני שהם עזין.

חזי אני זקן ורב גדול וכמה תלמידי חכמים באים לקבל פני, אפילו הכי אמר האי בעל אכסניה ע"ה כי אני עבריין ח"ו, למה? מפני שהוא ראה מאבותיו שעושין קידוש בשבת קודש בצהרים, ואני לא עשיתי כן.

אם כן לא אתייאש, ומובטח אני כי הנאמנים לה' לא ישאו פני איש!

המעשה הזאת סיפר רבנו ז"ל כמה פעמים לתלמידיו אשר הם בחיים אתנו היום.

"לב העברי" חלק א' דף ל"ג ע"ב, הובא גם בספר "חוט המשולש" דף מ"ב בקצת שינוי לשון